Rok XIV Lwów, dnia 15. grudnia 1927 Nr. 16 i 17

POWSZECHNA GAZETA MŁYNARSKA

ORGAN „KOŁA MŁYNARZY“

Redakcja i Administracja: Lwów, ul. Boimów l. 3. — Telefon 148. — P. K. O. Nr. 142.326.

Wychodzi dwa razy miesięcznie. Redakcja rękopisów nie zwraca

PRENUMERATA: kwartalna dla członków 3 zł., dla niečzłonków 5 zł. Numer pojedyńczy 1 zł.

WESOŁYCH ŚWIĄT

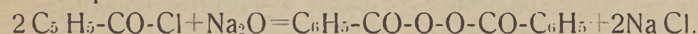
szlemy wszystkim naszym Współpracownikom i Czytelnikom z prośbą, by w ten cichy Wieczór Wigilijny cząstkę swych myśli poświęcili naszej „Młynarskiej Rodzinie“.

Sztuczne bielenie oraz przyspieszanie dojrzewania mąki.

Odczyt wygłoszony w Polskiem Towarzystwie Chemicznem w Łodzi oraz w Państwowej Szkole Higjeny w Warszawie.

(Ciąg dalszy)

Nadtlenek benzoilu. Wspomniałem już, że z ciał stałych, jako środek bielący, stosowany jest nadtlenek benzoilu, który otrzymuje się przez działanie nadtlenkiem sodu na chlorek benzoilowy w obecności wody w temperaturze 4⁰.

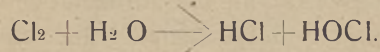
$$2\,C_5H_5\text{-}CO\text{-}Cl + Na_2O = C_6H_5\text{-}CO\text{-}O\text{-}O\text{-}CO\text{-}C_6H_5 + 2NaCl.$$

Do bielenia stosuje się nie sam nadtlenek benzoilu, lecz mieszaninę benzoilu z fosforanem wapniowym, bardzo subtelnie sproszkowanych; mieszanina ta jest równomiernie rozsypywana na mąkę w stosunku 14—18 gr. na 100 kg mąki.

Nadsiarczan potasowy: Dodawanie do mąki nadsiarczanu potasowego ma nietylko na celu otrzymywanie mąki o lepszym wyglądzie, ile powiększenie zdolności wchłaniania wody przez mąkę. Zobaczymy teraz, znając już rodzaje oraz ilości stosowanych środków, jakie jest ich działanie na samą mąkę.

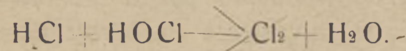
Wspomniane przed chwilą środki są, jak widzimy czynnikami bądź utleniającymi, bądź chloryzującymi, lub wreszcie nitrojącymi.

Jak wiadomo, zawartość wody (t. j. wilgoci) w mące waha się w granicach od 10—15%. Otóż ta właśnie woda bierze czynny udział z wyżej wymienionemi substancjami w reakcjach bielenia. W wypadku więc, gdy bielenie dokonywane jest chlorem, ten ostatni rozpuszcza się w wodzie i zachodzi reakcja następująca:

$$Cl_2 + H_2O \longrightarrow HCl + HOCl.$$

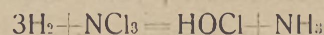
ale reakcja ta, jak wiemy, jest odwracalną, t. j. przebiega w kierunku odwrotnym stosownie do

$$HCl + HOCl \longrightarrow Cl_2 + H_2O.$$

Na tej zasadzie ciągłego tworzenia się kwasu podchlorowego HOCl oparte jest — jak zresztą wiadomo wogóle, bielenie włókień przędzy i t. p.

Tak samo ma się rzecz z chlorkiem azotowym NCl_3: woda, działając na ten związek rozkłada go, tworząc kwas podchlorowy w myśl reakcji:

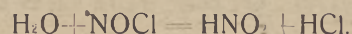
$$3H_2 + NCl_3 = HOCl + NH_3$$

Również woda, działając na nadtlenek azotu, tworzy kwas azotowy i azotany:

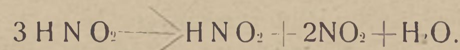
$$H_2O + 2NO_2 = HNO_2 + HNO_2$$

W reakcji tej tworzy się więc kwas azotowy, który działa utleniająco. Przy stosowaniu zaś chlorku nitrozylu reakcja przebiega w sposób nastspujący:

$$H_2O + NOCl = HNO_2 + HCl.$$

A więc tworzy się kwas azotowy, związek bardzo nietrwały, który rozkładając się, daje:

$$3\,HNO_2 \longrightarrow HNO_2 + 2NO_2 + H_2O.$$

Działanie wreszcie nadtlenku benzoilu polega na tem, że jako ciało bardzo mało rozpuszczalne — nie bierze on bezpośrednio udziału w reakcji z wodą higroskopijną mąki, lecz rozkłada się powoli na swe składniki t. j. kwas benzoesowy oraz tlen, który powstając — że tak powiemy — in statu nascendi i znajdując się w stanie pierwiastkowym, jest środkiem utleniającym bardzo energicznym.

Zobaczmy z kolei, które z poszczególnych składników mąki podlegają najenergiczniej bieleniu.

Jak wykazuje rozbiór chemiczny, mąka zawiera następujące składniki, wyrażone przeciętnie w procentach:

Zawartość wody (wilgoci)	10—15	%
„ skrobi	70	„
„ cukrów (glugozy, fruktozy, sacharozy)	3	„
„ dekstryny, gumy	3	„
„ błonnika (celulozy)	1—2	„
„ ciał azotowych (proteinowych) . . .	10	„
„ tłuszczu	1—2	„
„ popiołu (związków mineralnych) .	1—2	„

Rrócz tego od niedawna stwierdzono pewne fermenty — diastazy oraz witaminy, których zawartość jest tem większa, im niższy jest wymiał mąki, gdyż siedzibą witamin jest zewnętrzna tkanka zmielonego ziarna zbożowego.

Z pośród wymienionych składników, jak widzimy, skrobia co do jego procentowej zawartości, zajmuje pierwsze miejsce. Wiemy o tem jak łatwo pod wpływem pewnych czynników (jak n. p.: diastazy, enzymów, zawartych w drożdżach, kwasów rozcieńczonych, środków utleniających i t. p.) ulec może skrobia różnym zmianom. Ze względu jednak na to, że inne składniki zawarte w mące, wykazują większe powinowactwo chemiczne do omawianych poprzednio środków bielących przeto wątpliwem jest, by skrobia — pomimo jej znacznej masy — była naruszoną.

To samo tyczy się i cukrów, dekstryny, a nawet błonnika, choć z drugiej strony wiemy, że n. p. cukry pod wpływem rozcieńczonych kwasów bardzo łatwo ulegają hydrolizie, że są ciałami łatwo utleniającemi się, że celuloza pod wpływem silnych środków oksydujących zamienia się w oksy — wzgl. w nitrocelulozę i t. d. Co się zaś tyczy ciał azotowych — białkowych, których zawartość w mące dochodzi do 10%, to główną ich podstawę, stanowią amidokwasy, gluten (przeszło 25%).

(C. d. n.)

Szkodniki zwierzęce zboża i mąki oraz ich zwalczanie.

Zboże ze względu na swoją wysoką wartość „spożywczą“ ma swego konsumenta nietylko w człowieku lecz i w wielu rozmaitych istotach, objętych ogólnie nazwą szkodników zwierzęcych. Szkodnikami są one dlatego, ponieważ nietylko zboże konsumują, lecz również je zanieczyszczają w wielkim stopniu, zmniejszając wskutek tego jego wartość w znacznej mierze, tak pod względem jakościowym, jak i ilościowym.

Do zwierzęcych szkodników zboża zaliczamy niektóre gatunki owadów i zwierząt ssących. Szkodniki te rozmnażają się bardzo szybko, a przy sprzyjających warunkach dochodzą do takich ilości, że szkody i straty, jakie wyrządzają przez zjadanie, nadgryzanie i zanieczyszczanie ziarna, są bardzo znaczne.

Z grupy zwierząt ssących wymienić należy przedewszystkiem jako najgłówniejsze szkodniki ziarna gryzonie, a z nich myszy i szczury.

Myszy i szczury są to małe, znane powszechnie zwierzątka, dochodące — myszy do 10—15 cm, szczury do 30 cm długości, z głową wysmukłą, wąskiem czołem i śpiczastym pyszczkiem. Wierzch ciała może być barwy popielatej, płowo-szarej, brunatnej i przechodzi mniej lub więcej znacznie w jaśniejszy spód.

Myszy i szczury, których liczymy w naszej faunie do 8 gatunków, posiadają w górnej i dolnej szczęce po dwa długie, dłutowate zęby przednie, za którymi idzie luka bezzębna, a za nią płaskie zęby trzonowe.

Zęby przednie posiadają tę właściwość, że stale odrastają tak, że jeśliby mysz nie gryzła, wówczas jej zęby górne i dolne pozachodziły na siebie i uniemożliwiły przez to myszy przyjmowania pokarmu. Z tej też przyczyny zagnieżdżone w magazynach lub spichlerzach gryzonie, nietylko zjadają ziarno, lecz ponieważ ilość spożywanego ziarna jest dla nich niewystarczająca do koniecznego ścierania zębów przednich, gryzą przeto wielkie ilości zboża, nie zużytkowując go zupełnie i wyrządzają przez to większe szkody, aniżeli samem zjadaniem ziarna.

Nie dość jednak na tem. Dla dostatecznego szlifowania zębów, myszy i szczury gryzą części drewniane magazynów, doprowadzając tem czasami budynek do katastrofy, nadzwyczajna zaś zwinność tych zwierząt ułatwia im dostęp do najbardziej niedostępnych zakątków magazynów. Dla zębów tych uprzykrzonych stworzeń nie stanowią żadnej przeszkody nawet cegły i beton, z którymi dają sobie z czasem radę zupełnie jak z drzewem.

Niebezpieczeństwo myszy i szczurów polega także i na fakcie ich szybkiego rozmnażania się. Na podstawie przeprowadzonych badań skonstatowano, iż ciąża samicy, powtarzająca się 6—7 razy rocznie, trwa u szczurzycy 23½—25½ dni, przyczem wydaje ona każdorazowo na świat 6—19 młodych, które już po dwóch miesiącach dojrzewają płciowo, stając się zdolne do dania życia nowemu pokoleniu.

Przy sprzyjających zatem warunkach powiększa się zatem jedna rodzina szczurów rocznie na około 800 sztuk, co staje się dla właściciela magazynów zbożowych wprost klęską, mogącą poważnie zachwiać jego bytem, gdy się zważy, że jedna mysz zjada przeciętnie 3 kg ziarna zbożowego rocznie, nie mówiąc już o szczurach, których żarłoczność należy oceniać conajmniej podwójnie. Na podstawie szczegółowych badań wynosi szkoda wyrządzona przez myszy i szczury około 4% majątku obywateli. W Austrji przed wojną dokładnie obliczona statystyka wykazała około 10 miljonów koron szkody rocznej, w Anglji 15 milj. f. szt., a w Stanach Zjednoczonych 100 milj. dolarów.

Nie do pominięcia jest również okoliczność, że szczury są największymi rozsadnikami chorób, a szczególnie epidemji. Badacze łamali sobie dawniej głowy nad powodem wybuchu zarazy w okolicach, w których żadną miarą przez ludzi nie mogła być ona przyniesiona. Dziś udowodniono ponad wszelką wątpliwość, że zjawisko to zawdzięcza się bezwzględnie szczurom.

Przez żywienie się odpadkami i innemi nieczystościami, stały się szczury odporne na wiele chorób, tak, iż będąc same siedliskiem zarazków, same na żadne tego rodzaju choroby nie zapadają. Ukrywając

się w wilgotnych, niedostępnych dla słońca norach, przy rozmaitych odpadkach hodują niejako wszelkie bakterje i zaszczepiają takowe bądź to przez nadgryzamie i zanieczyszczanie środków żywności, bądź przez zanieczyszczanie wody, lub nawet przez samo dotknięcie się swą skórą, na której wegetują miljardy bakterji. Do chorób najczęściej roznoszonych przez szczury należą tyfus, cholera i dysenterja.

W obecnej dobie czynniki rządowe poczynają doceniać wynikające z tej strony niebezpieczeństwo, czego dowodem jest okazanie się całego szeregu rozporządzeń, nakazujących utrzymywanie największej czystości w domach, na podwórzach, przy śmietniskach, stajniach, oborach, magazynach i koszarach, wychodząc słusznie z tego założenia, że gdzie jest nieczystość, tam roi się od szczurów.

Sposobów zwalczania myszy i szczurów znamy kilka; jedne polegają na zakładaniu trutek fosforowych, arsenowych, strychninowych, drugie na zakażeniu tyfusem mysim, trzecie na truciu gazami in statu nascendi, czwarte na stawianiu rozmaitych łapek. Środki pierwszego rodzaju, istniejące w rozmaitych i wielu formach, działają początkowo dość dobrze, wkrótce jednak myszy i szczury brać ich nie chcą, a pozostałe szczątki bywają niejednokrotnie zjadane przez psy i drób, a czasami stają się nawet przyczyną zatrucia u ludzi. Z tego to powodu powinne być używane bardzo oględnie, zaś w zakładach przemysłowych, jak browarach i młynach, zupełnie usunięte, ze względu właśnie na łatwość zawleczenia ich do ziarna.

Użycie kultur bakteryj tyfusowych jest rzeczą bardzo dogodną i często używaną, jednakże nie zawsze z odpowiednim skutkiem. Aby osiągnąć jaknajlepszy rezultat, muszą być bakterje tyfusowe czynne i nie zdegenerowane, następnie często podlegać sprawdzeniu co do swej aktywności. Kultury tyfusowe winny być użyte zaraz, gdyż w przeciwnych wypadkach stają się bezużyteczne*).

Gaz arseno i cjanowodór, jako trutka, jest używany bardzo rzadko. Środek ten w użyciu niezawodny, ma dużo złych stron i z tych względów nie znalazł szerszego zastosowania, mimo gwałtownej i bezwzględnej potęgi niszczenia. Stosując gazy, należałoby całą ludność wysiedlić czasowo z miejsca operacji, albowiem wspomniane gazy są ciężkie, ścielące się przez długi okres czasu, uniemożliwiające pobyt ludziom, ponadto, co nie jest rzeczą obojętną, brak kolumn i odpowiednio wyszkolonych ludzi, utrudnia akcję w samem jej założeniu. Najmniej pewnym i skutecznym środkiem walki są łapki i paści, do których myszy i szczury stale odnoszą się z pewnem podejrzeniem.

Elektryczność jest również dość skutecznym środkiem na zwalczanie szczurów i myszy, są one bowiem na elektryczność bardzo czułe i przeciąganie przewodów elektrycznych naokoło kanałów, pod podłogami, w wagonach, fabrykach i t. d. jest jednym z bardzo skutecznych środków, gdyż myszy i szczury takie budowle starannie unikają. C. d. n.

*) W handlu aptecznym otrzymuje się pod nazwą „tyfusu mysiego“.

Wiadomości prawne i podatkowe

O przymusowem wycofywaniu z zagrożonych obszarów Państwa ludności i mienia.

Ustawa z dnia 26 sierpnia 1927 r. (Dz. Ust. Nr. 78) o powyższem brzmieniu, przewiduje w razie wojny możność ewakuacji w pewnych warunkach mienia oraz ludności z zagrożonych obszarów Państwa. Wycofaniu takiemu podlega wiekie mienie, będące własnością osób prywatnych (fizycznych i prawnych) i osób prawnych o charakterze publicznym wówczas, gdy mienie to ma pewną wartość dla Państwa, przedewszystkiem z punktu widzenia obrony Państwa.

O ile chodzi o teren, objęty bezpośrednio działaniami wojennemi, lub potrzebny do należytego przeprowadzenia tych działań, mogą władze państwowe zarządzić również i wycofanie ludności z takiego obszaru.

O ile mienie, mające być wycofane przedstawiałoby w razie jego zajęcia dla nieprzyjaciela pewną korzyść lub wartość, władze wojskowe lub inne przez nie uprawnione mogą takowe zniszczyć, o ile wycofanie takiego mienia z powodu braku czasu lub innych przeszkód stało się niemożliwe. W wypadku takim Skarb Państwa wyplaca interesowanym odszkodowanie, ustalone przez komisje szacunkowe, w postępowaniu przewidzianem przez przepisy o rzeczowych świadczeniach wojennych.

Właściciel mienia, które władze we właściwym czasie nakazały mu wycofać, traci prawo do takiego odszkodowania, o ile mienia tego nie wycofał, a władze wojskowe w celu odebrania nieprzyjacielowi możności korzystania z niego, mienie to zniszczyło. W razie niewykonania zarządzeń władz co do wycofania lub zniszczenia mienia, przewiduje władza kary więzienia do jednego roku i grzywną do 4.000 zł., względnia jedną z tych kar, o ile czyn nie okaże się przestępstwem, zagrożonem cięższą karą, wreszcie inkryminowane mienie może uledz na podstawie wyroku sądowego, konfiskacie.

* * *

Płatności podatków w grudniu.

Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom, że w miesiącu grudniu b. r. przypadają do zapłaty następujące podatki bezpośrednie:

1. Do 15 grudnia włącznie wpłata państwowego podatku przemysłowego od obrotu, osiągniętego w mie-

siącu listopadzie br. przez przedsiębiorstwa handlowe I. i II. kat. i przemysłowe I.—V. kat. prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przedsiębiorstwa sprawozdawcze.

2. W ciągu miesiąca grudnia nabywanie świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok 1928.

3. Państwowy podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — w ciągu 7 dni, licząc od dnia, w którym dokonano potrącenia podatku.

Nadto płatne są zaległości z tytułu podatku majątkowego oraz kwoty zaległości odroczonych i rozłożonych na raty z terminem płatności w miesiącu grudniu, tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tymże miesiącu.

Komunikaty.

Ulgi przy nabywaniu świadectw przemysłowych.

Min. skarbu wydało szereg zarządzeń, upoważniających władze skarbowe do udzielania niektórych ulg przy nabywaniu świadectw przemysłowych na rok 1928.

Upoważniono mianowicie Izby skarbowe do zezwalania na nabywanie świadectw przemysłowych III-ciej kategorji handlowej przez przedsiębiorstwa, prowadzące drobną sprzedaż towarów, posiadających cechy produkcji wytworniejszej. Powyższa ulga może być stosowana, gdy obrót przedsiębiorstwa, ustalony na rok 1926, nie przekroczył 30.000 zł, a ilość towarów, posiadających cechy produkcji wytworniejszej, stanowi najwyżej 5 procent ogólnej ilości towarów, znajdujących się w przedsiębiorstwie.

* * *

Wykupno świadectw przemysłowych.

(Komunikat Izby Skarbowej)

Termin do nabywania świadectw przemysłowych i kart rejestracyjnych na rok podatkowy 1928 przypada na zasadzie art. 30 ustawy z dnia 15. lipca 1925 r. (D. U. R. P. Nr. 79 poz. 550) na okres od 1. listopada do końca grudnia 1927 r.

Termin ten bezwarunkowo nie zostanie odroczony a po upływie wyznaczonego terminu przystąpią niezwłocznie władze podatkowe do ścisłej kontroli przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, oraz zajęć przemysłowych.

Winni zupełnego niewykupienia, lub posiadania nieodpowiednich świadectw przemysłowych będą niezwłocznie pociągnięci do odpowiedzialności karnej na zasadzie art. 98 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Do świadectw przemysłowych na rok 1928 będzie pobierany 10 prc. nadzwyczajny dodatek niezależnie od tego, czy świadectwa przemysłowe na rok podatkowy 1928 będą nabyte w r. 1927, czy też w r. 1928.

Odnośne rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o pobieraniu w roku budżetowym 1928-29 10% nadzwyczajnego dodatku do podatków bezpośrednich ukaże się w dniach najbliższych.

Zwraca się uwagę, że leży w interesie samych płatników zaopatrzyć się w świadectwo przemysłowe jaknajwcześniej, ponieważ kasy skarbowe nie będą mogły mimo najlepszej chęci załatwić zgłaszających się zwykle zbyt licznie dopiero w ostatnich dniach grudnia wszystkich interesentów, a zatem płatnicy, którzy wskutek tego nie będą mogli na czas wykupić świadectw przemysłowych, będą musieli własnej winie przypisać skutki niedotrzymania terminu.

Komunikaty Stowarzyszenia.

W dniu 4. grudnia odbyły się egzamina młynarskie w biurach Organizacji z następującym wynikiem:

Na kierowników młynów gospodarczych.

Orzechowski Dorko, Staszczuk Paweł, Nieporadny Daniel, Sparer Moses, Kutny Stefan, Gdański Władysław, Mossman Rudolf, Bejczak Jakób.

Na kierowników do młynów handlowych.

Kur Wiktor, Kremer Fryc, Bauer Michał, Szilling Walery.

Na podmłynarzy do młynów gospodarczych.

Zubar Józef, Stodolny Jan, Chołoniewski Wasyl, Kisyl Wasyl, Liss Władysław, Ciunyk Jan, Wychopień Jan, Harazdziuk Mikołaj, Trzpis Antoni, Konstantiuk Michał, Guga Marjan, Sosnowski Władysław, Sołodki Leon, Sereda Emil, Druk Jan.

Na podmłynarzy do młynów handlowych.

Hucuł Mikołaj, Danyłuk Mikołaj, Misiewicz Michał, Byczkowski Jan, Czyż Jan.

Z działalności „Koła Młynarzy“.

W poprzednich numerach zapodaliśmy dokładne daty bilansowe za rok 1924. Same cyfry mogą już dokładnie wyrobić pojęcie w każdym członku, że organizacja nasza przy bardzo małym dochodzie, pokrywa wszystkie wydatki oraz zamyka rachunki z zyskiem. Fundusze złożone przez członków na różne cele, ulokowane są na książeczkach i nieużywane do żadnych innych celów. Uruchomienie tych funduszów z powodu małych kwot jest niemożliwe. Obecnie podajemy zamknięcia bilansowe za rok 1925 i 1926, których ocenę i bliższe omówienie poszczególnych pozycji zapodamy w następnym numerze.

Rachunek bilansu za czas od 1/I. do 31/XII. 1925.

Stan czynny.		Stan bierny.	
1. Rachunek Kasy	zł. 435·41	1. Rachunek budowy domu	zł. 56·23
2. Rachunek dłużników i P. K. O.	„ 440·22	2. Saldo zysku po 31/XII. 1924	„ 884·09
3. Rachunek funduszu emerytalnego	„ 69·96	3. Zysk po 31/XII. 1925	„ 5·30
4. Rachunek depozytowy	„ 0·03		
	zł. 945·62		zł. 945·62

Rachunek strat i zysków.

Straty.		Zyski.	
1. Płace	zł. 975·—	1. Rachunek wkładek	zł. 1.163·59
2. Wydatki kancelaryjne	„ 309·95	2. Rachunek wpisowego	„ 157·31
3. Portorja	„ 188·47	3. Rachunek prenumeraty gazety	„ 73·70
4. Podróże	„ 408·—	4. Rachunek świadectw	„ 1.400·90
5. Czynsz	„ 600·—		
6. Różne	„ 308·78		
7. Czysty zysk	„ 5·30		
	zł. 2.795·50		zł. 2.795·50

We Lwowie, dnia 31/XII. 1925.

Dyrekcja:
Inż. M. Bruliński.

Z Komisji szkontrującej:
Alfred Schuster. Juda Izak Ebel.

Prowadząca księgi:
Br. Misiągiewiczówna.

Rachunek bilansu za czas od 1/I. do 31/XII. 1926.

Stan czynny.		Stan bierny.	
1. Rachunek Kasy	zł. 1.927·46	1. Rachunek budowy domu	zł. 59·23
2. Rachunek dłużników i P. K. O.	„ 494·17	2. Saldy zysku po 31/XII. 1925	„ 889·39
3. Rachunek funduszu emerytalnego	„ 69·96	3. Zysk po 31/XII. 1926	„ 1.543·—
4. Rachunek depozytowy	„ 0·03		
	zł. 2.491·62		zł. 2.491·62

Rachunek strat i zysków.

Straty.		Zyski.	
1. Płace	zł. 600·—	1. Rachunek wkładek	zł. 1.231·19
2. Wydatki kancelaryjne	„ 51·—	2. Rachunek wpisowego	„ 234·48
3. Portorja	„ 125·27	3. Rachunek ogłoszeń	„ 0·50
4. Podróże	„ 60·—	4. Rachunek świadectw	„ 1.719·30
5. Gazeta	„ 3·—		
6. Czynsz	„ 280·—		
7. Różne	„ 523·20		
8. Czysty zysk	„ 1.543·—		
	zł. 3.185·47		zł. 3.185·47

We Lwowie, dnia 31/XII. 1926.

Dyrekcja:
Inż. M. Bruliński.

Z Komisji szkontrującej:
Alfred Schuster, Juda Izak Ebel.

Prowadząca księgi:
Br. Misiągiewiczówna.

Przegląd pism.

Wyszedł z druku Nr. 23 „Rolnika Ekonomisty“, organu Związku Polskich Organizacyj Rolniczych.

Numer zawiera w treści: artykuły p. prof. d-ra W. Dąbrowskiego p. t. „Znaczenie przemysłu rolnego dla produkcji rolniczej i zasady jego organizacji“, p. Wł. Wakara — „Dwa lata wojny celnej“ i J. Bojańczyka p. t. „Stan obecny i widoki na przyszłość przemysłu suszenia korzeni cykorji w Polsce“, sprawozdanie z działalności Związku Polskich Organizacyj Rolniczych, konjunktury cen, kronikę krajową, kronikę zagraniczną, przegląd piśmiennictwa krajowego i zagranicznego, recenzje i sprawozdania oraz statystykę.

Zapłacili za prenumeratę
od 17. listopada 1927

Sanko Bazyli	2, 3 i 4 kw.	Zabawski Stefan	3 kw.
Jah Franciszek	2, 3 „	Bumakowski Ignacy	2 „
Polcer Moses i Ska	2 i 3 „	Schweitzer Juljusz	4 „
Leginowicz Marjan	4 „ i 1 kw. 1928	Bolski Jan	3 i 4 „
		Perec Jan	2 i 3 „
Schmied Wilhelm	4 „	Chmiel Dominik	2, 3 i 4 „
Lisowski Stanisław	4 „	Białobrzeski Wojc.	2, 3 „
Czornij Józef	4 „	Misiaszek Franc.	2, 3 „
Löbel M.	2, 3 i 4 „	Wolnicki Maciej	2, 3, 4 „ i 1 kw. 1928
Broda Józef	4 „ i 1 i 2 kw. 1928	Harazdiuk Mik.	1928 1 „
Guga Marjan	1928 1 „	Sołodki Leon	1928 1 „
Czyż Jan	„ 1 „	Kuż Wiktor	„ 1 „
Zubar Juzef	1928 1, 2 „	Misiewicz Mich.	„ 1 „
Cukr. Chodorów	2, 3, 4 kw.	Świdrygiełło Wł.	2, 3, 4 kw.
Łuciów Antoni	2, 3, 4 „	Geffner Maks	2, 3, 4 „
„Industrja“ Brody	3, 3, 4 „	Cukr. Chodor.	1928 1, 2 „
Lubieniecki Jakim	3, 4 „	Neyman i Ska	2, 3, 4 „
Sobota Zdzisław	2 „	Baniżowa Anna	2, 3, 4 „

Podziękowanie Powszechnej Wystawy Krajowej.

Otrzymujemy następujące pismo:

„Czujemy się w obowiązku na drodze publicznej złożyć gorące podziękowanie prasie naszej za liczny udział jej przedstawicieli w zwołanej przez nas do Poznania w dniu 12 b. m. Konferencji Prasowej oraz za bogaty plon, jaki Konferencja wydała dzięki życzliwemu i odywatelskiemu stanowisku prasy.

Konferencja Prasowa w Poznaniu, która była wręcz wielką manifestacją na rzecz **idei narodowej,** wyrażająaej się w Powszechnej Wystawie Krajowej, daje nam gwarancję, że uda się **cały** naród skupić dla zrealizowania tego potężnego dzieła narodowego i podwoić nasze wysiłki ku osiągnięciu wielkiego celu.

Dziękujemy również przedstawicielom prasy zagranicznej, którzy przybyli na konferencję celem naocznego zapoznania się z tem wielkiem dziełem pokoju, mającem zadzierżgnąć nowe węzły kulturalne i gospodarcze między narodami i tem samem uczynić wielki krok naprzód ku utrwaleniu pokoju światowego. Cześć wszystkim tym, którzy do tego zechcą przyłożyć rękę“.

Zarząd i Rada Główna
Powszechnej Wystawy Krajowej w r. 1929.

Cedula giełdowa za czas od 1. XII. — 15. XII. 1927

		1/XII—7/XII	8/XII—15/XII
Pszenica dworska ex 1927	770—780 gr.	48·00 - 49·25	48·25—48·75
„ krajowa „	„ 740—750 „	46·50—47·50	46·50—47·00
Żyto małopolskie „	„ 690—700 „	38·75—39·50	38·50—39·50
Jęczmień przem. „	„ 640—650 „	34·75—35·75	33·75—34·75
Otręby żytnie bez worka		26·00—26·50	25·50—25·75
„ pszenne bez worka		26·00—27·00	25·25—25·75

GIEŁDY KRAJOWE.

Lwów:

Grysik kukurudziany	zł 53·00—54·00
Mąka kukurudziana	„ 36.25—37·25
Kasza hreczana	„ 73·00—74·50
„ jaglana	„ 71·25—75·25
„ jęczmienna	„ 57·50—58·50
Mąka pszenna 40%	„ 84·00—85·00
„ „ 50%	„ 76·50—77·00

Na giełdzie skromne obroty w pszenicy po cenach nieco niższych. Jęczmień potaniał. Dla zboża chlebowego słabe zainteresowanie. Otręby potaniały i zrównały się w cenie. Mąka pszenna 40% podrożała. Na ogół tendencja zniżkowa, usposobienie słabe.

Katowice:

Pszenica eksportowa	51·25—52·50
„ krajowa	51·25—52·50
Żyto eksportowe	50·50—51·50
„ krajowe	44·00—44·50
Jęczmień krajowy	43·00—45·00
Otręby pszenne	31·00—32·00
„ żytnie	31·00—32·00

Wilno:

Ceny hurtowne za 100 kg. loco Wilno.

Żyto	42·00
Jęczmień na kaszę	41·00—42·00
Otręby żytnie	31·00
„ pszenne	30·00

Chełm Lubelski:

Mąka pszenna „0000 A“		80·00
„ „ „000 A“		76·00
„ żytnia 65%		60·00
Otręby żytnie		28·00

Lublin:

Lubelski Syndykąt Rolniczy notuje:

Pszenica	51·00
Żyto	40·50
Jęczmień	36·00
Mąka pszenna „0000“	85·00
„ „ „00“	82·00
„ „ „0“	80·00
„ „ „1“	71·00

Poznań:

Żyto	38·50—39·50
Pszenica	46·50—47·50
Jęczmień przemiał.	33·00—35·00
Mąka żytnia 70%	55·50
„ „ 65%	57·00
„ pszenna 65%	67·00—71·00
Otręby żytnie	28·00—29·00
„ pszenne	27·50—28·50

DROBNE OGŁOSZENIA.

Poznań 1929

Wydawca: „KOŁO MŁYNARZY“. „Drukarnia Narodowa“ Lwów Szajnochy l. 2. — Tel. 21-35

Redaktor odpow.: Inż. Marjan Bruliński.